

Men det er klart, at når man ikke ønsker at give tilsagnet, så er det jo lige meget, hvor mange dage eller uger man bruger.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg vil gerne spørge hr. Helge Adam Møller, om han ikke er enig med mig i, at et parti, der tager Danmarks interesser og eksistens som selve sit udgangspunkt og formål, til enhver tid er egnet til at deltage i et forsvarsforlig i Danmark? Selvfølgelig.

I anledning af det spørgsmål, der er stillet, får jeg lyst til at sige, at der jo er en væsensforskel på Kosovokrigen og på Afghanistankrigen. Afghanistankrigen er en forsvarskrig imod terrorisme. Det er NATO, der er blevet angrebet, og der slutter man sig i fællesskab som frie nationer sammen imod dette angreb. Kosovokrigen derimod var efter min mening et brud på NATO's formål, fordi det ikke var et svar på et angreb, men det var en slags menneskerettighedspolitik, der skulle rejse ud for at frelse verden. Og der er en afgørende forskel.

Så vil jeg lige sige til allersidst til hr. Per Kaalund, at denne ...

Formanden:

Næh.

Søren Krarup (DF):

Nå, det kan ikke lade sig gøre. Så må han vente med det.

Formanden:

Det må vente til en anden dag. Og hr. Villy Søvnald har haft sine tre korte bemærkninger i denne omgang, så der er ikke mere at komme efter.

Så skal jeg spørge, om vi kan gå videre i ordforrækken. Der er vi nået til hr. Villy Søvnald.

Kl. 11.30

Villy Søvnald (SF):

Det har været et travlt døgn, hvor vi har haft nogle lange møder og stillet mange spørgsmål. Der har været megen debat om procedure osv., den skal jeg ikke opholde mig mere ved.

Jeg vil gå ind i nogle af de svar, der er givet, som jeg synes skal være kendt af offentligheden, inden man nu går i gang med at sende danske soldater ud i det, jeg i går kaldte det afghanske eventyr.

Det ene spørgsmål har været, hvorfor man ikke kunne vente, og det har også været en del af debatten her under ordføreriindlæggene og under de korte bemærkninger.

Det er altså et eller andet sted rystende, at en regering af et flertal får lov til at slippe så let fra et svar. Jeg skal bare nævne konklusionen i svaret på spørgsmål nr. 4. Der står: »Regeringen har derfor vurderet, at et tilsagn til USA ikke bør afvente afklaringen på deltagelse i den multinationale sikkerhedsstyrke.«

Så let slipper man fra at skulle argumentere uden om, at der foregår helt væsentlige ting her i weekenden: FN's Sikkerhedsråd mødes, og derudover er det sådan, at der er konferencer i London. Man forholder sig end ikke indholdsmæssigt til det. Jeg synes i virkeligheden, at det er udtryk for en ganske fantastisk grad af arrogance over for Folketinget. Jeg synes, det er imponerende, at et flertal i Folketinget, uanset hvad man i øvrigt synes om den her aktion, finder sig i den type ikkesvar.

Et andet eksempel på interessante svar er svaret på spørgsmål nr. 8, som jeg har stillet. Jeg spørger: »Ministeren anmodes om at oplyse, om danske soldater kan risikere at blive direkte inddraget i en afghansk borgerkrig.« Svaret lyder som følger: »Det danske militære bidrag vil indgå i den amerikanskledede internationale indsats mod terrornetværket i Afghanistan. Indsatsen vil fortsætte, indtil terrornettruslen fra Al-Qaida og Talebanstyret er elimineret«.

Hvad er det, man svarer? At den eneste trussel for at blive indrullet i en borgerkrig i Afghanistan udspringer fra det Taleban- og det Al-Qaida-netværk, der formentlig er nedkæmpet i løbet af måske allerede 1 uge, måske 14 dage.

Der er jo helt anderledes direkte alvorlige trusler. En af dem er, at bl.a. nogle af de store krigsherrer ikke har anerkendt det forhandlingsresultat, der ligger i Bonn. Der er en krigsherre, der hedder Abdul Rashid Dostum, som er leder af de etniske usbekere. Det er en, der har stærke folk. Han har nægtet at anerkende det resultat, der ligger i Bonn, fordi han syntes, hans interesser var for svagt tilgodeset.

Det er da dér, den reelle interesse ligger. Risikoen er da ikke, at et nedkæmpet Al-Qaida-netværk eller Osama bin Laden tager til genmæle, det kapitel er stort set afsluttet. Den reelle risiko er at blive indrullet i det sæt af vekslende alliancer, som hele den afghanske historie er en del af. Det forholder regeringen sig end ikke til i sit svar. Det er fantastisk, at Folketinget finder sig i